

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Dignitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

& hōtāl ad sacerdotem pertinet, & constitutione capi, multa de p̄sben, non sine licentia episcopi potest p̄zdicare. in cap. adiçimus. 26. q. 1. & est proprius dispensator sanguinis Christi in calice, secundum Arc. flor. & dicit S. Tho. 4. senten. dist. 13. q. 1. a. vlt. quod 2. quod adhuc hodie in quibusdam ecclesijs, sanguis per diaconi ministris altaris dispensatur, non autem corpus, quod etiam tangere ei nō licet, quia non habet manus consecrata, nūli in necessitate, & de iussu episcopi, vel presbyteri. Isto in extranea necessitate, secundum Vetus. quando scilicet presbyter est, fessus, vel impotens, potest populo dispensare. c. diaconi 9; d. & ca. ita se. in S. Tho. videtur velle, quod hoc possit p̄sente episcopo, vel presbytero. & iubētes, etiam sine necessitate. Peccarent tamen iubendo sine necessitate.

D I A C O N I S induit vestibus sacris cantandum euangelium potest cantare, in choro non obstante e. in sancta Romana 92. d. quia ad hoc quod quis incidat in illam censurā, requiriūt quod sit cardinalis. Secundū, quod sit in ecclesia Romana, secundū gloss. ibi, Tertio, quod ex iactantia, vel aliis in honesta causa faciat, alias nō est locus p̄cēn. Aliqui tamen dicunt, quod intelligitur generaliter de quolibet diacono, per d.c. in sancta Rothana, quia loquitur generaliter, & in omni ecclesia, sed ex text. pater, quod tātūm intelligitur in Romana ecclesia iucur s̄ocensura, in alijs autem consuetudi ni starem.

D I G N I T A S. DIGNITAS ecclesiastica dicit administrationem rerum ecclesiasticarum cum iurisdictione, etiā in modicis causis, secundū Pet. de Anch. in cl. si dignitatem de p̄sben. Intellige in foro contentioso. Vnde quilibet rector, seu prior ecclesiarum collegiarum, dicitur habere dignitatem, ut not. Pan. in elem. 1. de elect. & domini de Rota decisione. 166. & talis stricte, & propriè dicitur prelatus ea. cū ab ecclesiastum de of. ordi. Et ad hoc quod aliqua sit dignitas, quā includatur in

restitutio quād sit perpetua, vel posse esse perpetua, sicut prior in religione. Text. in cap. 1. de consuetudine. lib. 6.

Q U A M V I S vicarius episcopi non sit in dignitate, de qua intelligit dicta ea. multa, tamē est in tali dignitate, & possit esse cōseruator, & delegatus p̄z suprā. Cōseruator. §. 2. sed quid de prioribus, qui secundū bullam Iulij 2.

non possunt durare nisi per biennium, nunquid possunt esse cōseruator, cū non possint esse perpetui? Tab. dicit quod sic, de vicario Episcopi. Gemini. in ca. nullus de elec. an. 6: idē dicit,

A N D I G N I T A T E S appetere, vel querere, licet non. Omnes dignitates videntur ad tria genera reduci. Nam cū omnis dignitas habet annexum honorem, vel habeat honorem præcisè sine administratione, & iurisdictione

vt militia in seculo, & status in clero, & haec potest appeti sine peccato, si timorat, & propter aliquem bonum finem appetatur, secundum Thom. secunda secudzi q. 13. Aut honorens habet & administrationem præcisè, & thesaurarius Regis, & ecclesie syndicus, & hanc licet appetere ab eo, qui idoneus est ad talē dignitatem, & bono fine, vt ad sustentationē suam, vel aliorum utilitatem. Aut habet honorem, iurisdictionem, & administrationem: sicut Rex, iudex, & Prælatus, & si haec sit seculataria, licet appeti modo debito, vt propter utilitatem reip. si scit se habere haec tria, videlicet amorem reipubli. potentiam, & virtutem, & iustitiam. Si vero sit ecclesiastica cum iurisdictione, & animarum cura, ad quam nullus est dignus, nisi ex Dei gratia, quam nullas seit se habere non licet querere, nec etiā appetere etiam ad bonum finem, quia tamen aliqui tenent, quod non tantum licet appetere haec, sed etiam procura-

re, vide suprā amplē, Beneficium. §.

37. 38. 39. Vbi citatur opinio Caleta.

Item suprā Cathedra. §. 1. & 2. An

huiusmodi officia vendi possint, infra

Officium. §. 1. dominus. §. 10. An li-

ceat mutare dominis pro huiusmo-

dī offi-

DILAPIDATOR.

di officijs, vide Thom. ad ducissam Brabantia. & Sil. ibi §. 7.

DILAPIDATOR.

Dilapidator appellatur prælatus, res ecclesiasticas alienans, & male expendens, qui debet deponi, vt in cap. apostolicas. 12. q. 2. Ideo dilapidatore inspecto dari debet coadiutor. in cap. venerabili. de offic. deleg. Hi graviter peccant, pauperum bona infideliter tractantes.

DISCORDIA.

¹ DISCORDIA quæ importat voluntatum segregationem, & charitati contrariatum, ex suo genere peccatum mortale est: secundum Thom. secunda secundæ, quæst. 37. quando scienter ex intentione quis à bono diuino, vel proximi, in quo consentire tenerit, dissentit. In re autem modica, vel quādo unus existimat hoc esse bonus, & alius contrarium credit, non est mortale, nisi procedat ex ignorantia eorum, quæ quis scire tenerit, vel adiungatur pertinacia, quæ sit mortalis: secundum Caiet. ibi.

² DISCORDARE in his, quæ sunt de consilio, ad quæ quis non tenetur sub præcepto, non est mortale: quia non excludit charitatem. Est etiā quædoque mortale peccatum, quando ex discordia infertur notabile damnum proximo in bonis corporalibus, vel spiritualibus, quia hoc est contra proximi dilectionem. Vnde sepe consilia, mali ex superbia, vel malo animo mortaliter peccant, nolentes concordes esse cum alijs in bono reipub. vel potius querentes bonum proprium, quam commune. Cōstat hoc esse maximum peccatum cum talium oblationem Ecclesia repellat. 90. distinct. cap. oblationes.

DISPUTATIO.

¹ DISPUTARE de fide dubitado, mortale peccatum est, quia dubius in fide, infidelis est secundū Tho. secunda secundæ, quæstion. 10. artic. 7. si autem fiat disputatio ad confundandos errores, vel ad exercitium, si ne tamen periculo audientium, vt quando fit inter doctos, est laudabi-

lis. Si autem imminet periculum, vt quando fit inter simplices, nō est laudabilis, sed peccatum, & tanto maius, quanto periculum grauus. Et propterea prohibitum est cuicunque laico disputare de fide, & cōtrā facies, debet excommunicari, in c. quicunque. de hæret. §, inhibemus. lib. 6. & eadem ratione prohibetur seculari pre dicare. cap. sicut in uno corpore. de hæret. & C. de summ. trini. & fide catho. l. nemio. prohibetur nedum laicos, sed & clericis, turbis coadunatis publicè disputare de fide. Ideo laicus sciens sub tali pena hoc sibi prohibitum, si disputat, mortaliter agit. Caietan. ibi.

² SUSTINENTES opiniones philosophorum, vt Averrois de unitate intellectus, & de infinitate temporis, mortaliter peccant, quia sunt directè contra fidem, & est prohibitum in octaua sessione Concilij Lateran.

³ EISCOPE, & inquisidores potentes obuiare huiusmodi eneruationibus fidici, & non facientes, mortaliter peccant, cum teneantur, & tamen quædoque contenti de sola reuerentia, hac negligunt secundum Sil. verbo disputationis in fin. quia ista est notabilis, & perniciofa negligentia.

DISPENSATIO.

¹ DISPENSATIO secundum Casnonitas est iuri relaxatio, & dicitur vulnus, quia ius commune vulneratur. c. ipsa pietas. 23. q. 4.

² DISPENSARE potest Papa in omnibus, in quantum dispensatio declarationem dicit, quando oritur dubium aliquod circa articulos fidei, sacramenta, ius naturale, & diuinum. secundum Tho. prima secundæ, quæst. 100. articul. 8. ad 4. & Archid. Flor. 2. parte titul. n. 1. & hoc modo sumitur largè dispensatio, sed propriè dispensare, est facere, quod oppositum legi bene possit fieri. Commutatio verbo est, quando vnum pro alio fit, ut eleemosyna pro ieiunio, vel huiusmodi.

³ PRAECEPTA decalogi sunt omnino indispensabilia, quia continet intentio-

